

[Westermann.]

dig Behandling i Lønningskommissionen som overhovedet gørligt, og jeg forventer derfor, at Lovforslaget hurtigt kan passere Behandlingen i et Udvalg, hvortil jeg formoder det bliver henvist efter denne første Behandling i Folketinget.

Paa Det konservative Folkepartis Vegne kan jeg tilsige en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Alfred Jensen: Det foreliggende Lovforslag er, som Finansministeren nævnte, enslydende med den Betænkning, som Lønningskommissionen har afgivet, med Undtagelse af en enkelt Paragraf, nemlig den, der handler om Lovens Ikrafttræden.

Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, og som Tilhørerne vil have erfaret af Debatten, har der — bortset fra Kommunerne — været Enstemmighed angaaende det foreliggende Lovforslags Principper. Det ærede Medlem Frk. Inger Mærete Nordentoft og jeg har repræsenteret vort Parti i Lønningskommissionen og har i Betænkningen gjort opmærksom paa, at vi ikke har deltaget i Diskussionen om Tjenestemandslovens Principper, fordi vi først indtraadte i Kommissionen omkring Aarskiftet, og paa daværende Tidspunkt var Lønningskommissionens Arbejde saa langt fremme, at det, stort set, kunde siges at være færdigt. De forskellige Udvalg havde arbejdet sig igennem Materialet, havde gjort Indstilling, og derfor var det ikke nogen let Sag for os at gøre os gældende i Plenarmøderne, da de enkelte Medlemmer var bundet. Hertil kom, at Arbejdet gik i et forrygende Tempo. Det klager vi ikke over; vi mener, det har sin Berettigelse, at Kommissionen gjorde sit Arbejde færdigt, saa at Lovforslaget kunde komme frem paa Tingets Bord.

Men der er dog et enkelt Omraade, hvor vi har staaet paa lige Fod med andre, og det er med Hensyn til Afgørelsen af selve Lønningernes Højde. Her var man ikke kommet ret langt frem. Der var ikke forelagt noget konkret Forslag, før vi kom til at deltage i Arbejdet, og det lykkedes os her at gøre vore Synspunkter gældende paa en saadan Maade, at vi maa mene, at hvis vi havde været med fra Begyndelsen, kunde vi ogsaa paa anden Maade have haft Mulig-

hed for at præge selve Lovforslaget, idet det viste sig, at da vi protesterede imod, at man gennemførte et Forslag om, at Reguleringstillægget skulde være tvedelt, saaledes at man ikke alene fik et Reguleringstillæg i Henhold til Pristal, men ogsaa en Art Væstandstillæg, saa gik andre Repræsentanter ogsaa imod, selv om de tidligere af Formanden havde ladet sig overbevise om det urimelige i at fastholde det samme Standpunkt, som vi gik ind for. Resultatet blev, at det Forslag kom til at foreligge. Det gav et højere pensionsgivende Tillæg og en bedre og ensartet Reguleringsordning. Men vi har ikke i Kommissionen villet trække Tiden ud, vi har ladet Arbejdet gaa saa hurtigt som muligt og indskrænket os til ved visse Lejligheder at præcisere vor principielle Stilling og stille Forslag derom. Vi har regnet med, at der kom en Lejlighed, hvor vi kunde faa Anledning til at fremsætte vore Synspunkter, og den mener vi er her i det høje Ting. Vi betragter det som et bedre Forum end Lønningskommissionen, hvorfra der, til Trods for at der var Tavshedspligt og Medlemmerne havde givet Løfte om at bevare Tavsheden, alligevel sivede Meddelelser ud, der gav en fuldkommen forkert Opfattelse af bl. a. vor Indstilling. Jeg tænker her paa det, der forud for Kommunalvalget spredtes ud om vor Stilling til 70 Aars Aldersgrænsen, hvor man paastod, at vi var gaaet ind for denne, til Trods for at den overhovedet ikke havde været til Behandling paa daværende Tidspunkt.

Jeg skal nu gøre nogle Betragtninger gældende over Lovforslagets principielle Spørgsmaal.

Hvad § 1 angaar, kan vi tilslutte os den Definition, der gives af Tjenestemandstillingen. Vi kan godkende, at det slaas fast, at det er en Livsgerning, for hvilken Lønnen fastsættes i Loven med en fast aarlig Sum. Vi erkender det hensigtsmæssige i, at det bliver en Livsstilling. Vi mener, at det er fordelagtigt baade for Institutioner og for den enkelte Tjenestemand. Vi kan heller ikke have noget imod, at det fastslaas i Loven, at Lønningen fastsættes til en aarlig Sum, naar vi ved, at der er Mulighed for at yde særlige Tillæg som Nat-, Time- og Kørepenge. Men vi kan ikke godkende, at Tjenestemandene ensidigt skal finde sig i at faa Løn- og Arbejdsvilkaarene fastsat af